

คนดีที่หนึ่ง

“ถ้าพ่อเป็นลูกที่ดีไม่ได้ แล้วพ่อจะเป็นพ่อที่ดีได้อย่างไร”

เรื่องโดย..มนฤทัย

แต่...พ่อของคุณ

หนังสือเล่มนี้มอบแด่ พ่อของคุณ
ผู้เป็นแรงบันดาลใจในการเขียนเรื่อง
ผู้ให้ชีวิตจนเติบโตใหญ่มาจนบัดนี้
นับจากนี้ ชีวิตอยู่เพื่อทดแทนพระคุณ
จะรักและดูแลพ่อ
ยิ่งกว่าพ่อเคยทำให้ลูกตลอดมา

รักพ่อ...มนฤทัย

ห้อง ป.6

“เด็กจ๊ะ เกือบๆหน่อยจ๊ะ นั่งที่ให้เรียบร้อย วันนี้ครูมีข่าวดีจะมาบอกจ๊ะ” ครูสุมาลิกกล่าวด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส

“คุณครูมีอะไรจะมาบอกพวกเราหรือคะ” อู๋อ๊อบถามอย่างสงสัย

“ครูจะแจ้งเรื่องตัวแทนห้องของเราที่ส่งไปคัดเลือกตัวแทนลูกกตัญญูเมื่ออาทิตย์ที่แล้วไงล่ะคะ เมื่อวานนี้ครูไปเข้าประชุมแล้ว น้องเป้งตัวแทนห้องของเราได้รับคัดเลือกจ๊ะ” ครูสุมาลิกกล่าวพร้อมกับบอกให้เด็กๆทุกคนในห้องปรบมือเพื่อแสดงความยินดีนี้กับน้องเป้ง

เด็กๆในห้องต่างกรูเข้าไปแสดงความยินดีกับน้องเป้งจนคุณครูสุมาลิต้องบอกให้กลับไปนั่งที่ก่อน

“เราขอบใจเพื่อนๆทุกคนมากนะที่เลือกเราให้เป็นตัวแทนของห้อง ถ้าไม่มีเพื่อนๆ เป้งคงไม่ได้รับคัดเลือกหรอก ขอบใจเพื่อนๆทุกคนมาก” เป้งกล่าวด้วยน้ำเสียงดีใจ

“น้องเป้งกลางวันไปพบครูที่ห้องพักครูด้วยนะจ๊ะ ครูจะแจ้งเกี่ยวกับกำหนดการจัดงานวันพ่อและสิ่งที่คุณเป้งต้องเตรียมตัวจ๊ะ” ครูสุมาลิกหันไปบอกน้องเป้ง

“ค่ะคุณครู กลางวันนี้ทานข้าวเสร็จหนูจะรีบไปค่ะ”

“อ้าว! เด็กๆ จ๊ะใกล้จะถึงเวลาเรียนแล้ว เดียวเตรียมตัวเรียนวิชาต่อไปเลยนะจ๊ะ “

“ค่ะ/ครับ คุณครู “เด็กๆทุกคนในห้องกล่าวพร้อมกัน

.....ห้องพักครู

พักกลางวัน น้องแป้งรีบทานข้าวกลางวัน เพื่อจะได้ไปพบครูสุมาลีที่ห้องพักครู ตามที่คุณครูบอกเมื่อเช้า

“ก้อกๆ ขอนุญญาตค่ะ” เข้ามาเลยจ๊ะ เสียงคุณครูสุมาลีบอกออกผ่านข้างในห้องมา น้องแป้งจึงเปิดประตูเข้าไป

“นั่งก่อนซิจ๊ะน้องแป้ง” ครูสุมาลีบอก

“ขอบคุณค่ะ” น้องแป้งยกมือไหว้ พร้อมกับนั่งลงบนเก้าอี้ตรงข้ามกับโต๊ะทำงานของคุณครูสุมาลี

“น้องแป้งจ๊ะ วันพุธที่จะถึงนี้ วันที่ 5 ธันวาคม ซึ่งตรงกับวันพ่อแห่งชาติ โรงเรียนของเราจะจัดงานวันพ่อ แล้วน้องแป้งก็ได้รับคัดเลือกให้เป็นลูกกตัญญู และทางโรงเรียนก็ได้ดูประวัติครอบครัวของน้องแป้งแล้ว ก็เลยลงมติว่า คุณพ่อของน้องแป้งสมควรจะได้รับรางวัลคุณพ่อดีเด่นด้วยจ๊ะ” ครูสุมาลีบอกน้องแป้ง

“จริงหรอค่ะคุณครู คุณพ่อและครอบครัวของหนูจะต้องดีใจมากๆเลยคะ ขอบขอบคุณครูมากนะคะ “น้องแป้งกล่าวด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นเป็นอย่างยิ่ง

“ไม่ต้องขอบคุณครูหรอก รางวัลที่น้องแป้งกับคุณพ่อได้เป็นเพราะตัวของน้องแป้งกับคุณพ่อเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณพ่อของน้องแป้งที่เป็นตัวอย่างที่ดีของลูกๆ ทั้งทำหน้าที่คุณพ่อที่ดี อบรมเลี้ยงดูสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ ไม่มั่วเมากับบอขายมุข ดังนั้น คุณพ่อของน้องแป้งเหมาะสมกับรางวัลนี้มากจ๊ะ” ครูสุมาลิกล่าวด้วยสีหน้ายิ้มแย้มอีกครั้ง บ้านน้องแป้ง

“คุณพ่อคะ คุณแม่คะ คุณย่าคะ หนูกลับมาแล้วคะ หนูมีข่าวดีจะมาบอกทุกคนด้วยคะ”น้องแป้งเดินเข้ามาในบ้านพร้อมกับเรียกหาทุกคนในครอบครัว

“น้องแป้งแม่อยู่ในครัว เอาระเป๋าไปเก็บแล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนนะจ๊ะ เดี่ยวคุณพ่อก็กลับจากที่ทำงานจ๊ะ”แม่บอกน้องแป้งหลังจากชะโงกหน้าออกมาจากในครัว

น้องแป้งเอาระเป๋าไปเก็บ พร้อมกับเปลี่ยนเสื้อผ้า จากนั้นเดินลงมาหาคุณแม่และคุณยายที่อยู่ในครัว พอดีกับที่คุณพ่อกลับเข้ามาจากที่ทำงาน

“คุณพ่อกลับมาแล้ว”น้องแป้งวิ่งเข้าไปกอดคุณพ่อ

“คุณพ่อคะ แป้งมีข่าวดีจะบอกคะ แป้งได้รับคัดเลือกเป็นลูกกตัญญู และ คุณพ่อก็ได้รับคัดเลือกเป็นคุณพ่อดีเด่นในงานวันพ่อที่จะถึงนี้คะ” แป้งกล่าวด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น

“พ่อดีใจกับลูกด้วยนะจ๊ะ หนูเป็นเด็กดี เป็นลูกที่ดีของพ่อและแม่ พ่อขอให้ลูกรักษาความดีของหนูไว้ตลอดไปนะจ๊ะ”พ่อกล่าวพร้อมกับกอดน้องแป้งไว้แนบอก

“คุณพ่อคะ วันพุธนี้คุณพ่อจะต้องไปโรงเรียนกับน้องแป้งนะคะ ที่โรงเรียนจัดงานและมีการมอบเกียรติบัตรด้วยคะ”น้องแป้งบอกคุณพ่อ

“พ่อต้องไปอยู่แล้วจ๊ะ พ่อสัญญา”

วันพุธ ที่ 5 ธันวาคม พุทธศักราช 2550

ที่โรงเรียน

วันนี้ที่โรงเรียนจัดงานวันพ่อแห่งชาติขึ้น ครู นักเรียนและผู้ปกครอง
ที่มาร่วมงานต่างพากันทยอยไปโรงประชุมซึ่งเป็นสถานที่จัดงาน

“แป้ง คุณพ่อของเธอละ” อู๋อ๊อบถามแป้งหลังจากที่เห็นแป้งเดินมา
คนเดียวโดยไม่มีคุณพ่อมาด้วย

“อ้อ เดี่ยวคุณพ่อของเราจะตามมาทีหลังนะจ๊ะ” น้องแป้งบอกอู๋อ๊อบ
“งั้นเราเข้าไปในโรงประชุมกันเถอะ คุณครูเรียกนักเรียนเข้าไปนั่ง
แล้ว”

น้องแป้งกับน้องอู๋อ๊อบเข้าไปนั่งประจำที่นั่งของตนในห้องประชุม

.....

“สวัสดิ์คณะครู นักเรียน และผู้ปกครองทุกท่าน วันนี้ทางโรงเรียน
ของเราได้จัดงานวันพ่อแห่งชาติขึ้น วันนี้มีกิจกรรมต่างมากมายทั้งการมอบ
รางวัลลูกกตัญญู และรางวัลพ่อดีเด่น ซึ่งจะมีการมอบรางวัลในช่วงต่อไป
ค่ะ” เสียงของครูใหญ่กล่าวขึ้น

“น้องแป้งออกมาหาครูนี้หน่อยจ๊ะ”ครูสุมาลีเรียนน้องแป้งออกไปพบ
ข้างๆโรงประชุม

น้องแป้งเดินออกไปหาครูสุมาลีที่ข้างโรงประชุม แต่สายตาได้สอด
สายหาคุณพ่อของตัวเองด้วยจิตใจที่กระวนกระวาย

“น้องแป้งจะต่อไปเป็นเป็นกิจกรรมมอบรางวัลลูกกตัญญู
เดี๋ยวน้องแป้งออกไปต่อแถวรอเลยนะจ๊ะ ถ้าครูเรียกชื่อก็ออกมาได้เลย”

ครูสุมาลีบอกกำหนดการแก่น้องแป้ง

หลังจากนั้นพิธีการมอบรางวัลลูกกตัญญูก็เสร็จสิ้นลง ต่อไปจะเป็นกิจกรรมมอบรางวัลพ่อดีเด่น น้องแป้งซึ่งรับรางวัลลูกกตัญญูเสร็จแล้วได้กลับไปนั่งในแถวกับเพื่อนๆ ด้วยสีหน้าที่เป็นกังวลเนื่องจากมองหาคุณพ่อยังไม่พบ

“แป้งเธอเป็นอะไร เธอร้องให้ทำไม” น้องอุ๊บอับถามน้องแป้งด้วยความเป็นห่วงเมื่อเห็นน้องแป้งร้องไห้

“คุณพ่อของแป้งยังไม่มา คุณพ่อไม่รักแป้ง” น้องแป้งพูดออกมาด้วยน้ำตานองหน้า

ครูสุมาลีซึ่งเห็นน้องแป้งนั่งร้องไห้อยู่ในแถวจึงเดินเข้ามาหาน้องแป้ง

“น้องแป้งร้องให้ทำไมจ๊ะ” ครูสุมาลีถามด้วยความเป็นห่วง

“คุณพ่อของแป้งยังไม่มาเลยคะ ตอนนี้อยากมอบรางวัลคุณพ่อดีเด่นไปแล้ว แต่คุณพ่อยังไม่มาเลยคะคุณครู” น้องแป้งพูดด้วยน้ำเสียงสะอึกสะอื้น

“ไม่เป็นไรนะจ๊ะน้องแป้ง คุณพ่ออาจจะติดธุระจริงๆก็ได้ ไปนั่งข้างนอกกับครูดีกว่า ครูชื้อร้องไห้ใหญ่แล้ว” ครูสุมาลิกล่าว จากนั้นก็พาน้องแป้งออกไปนั่งข้างนอกกับคุณครู

“น้องแป้งจะมานั่งกับครูนี้ก่อนนะ เดี่ยวคุณพ่อก็มา ไม่นานคุณพ่ออาจจะมาแล้วก็ได้แต่น้องแป้งยังไม่เห็น” ครูสุมาลีปลอบน้องแป้งจนหยุดร้องไห้

ที่บ้านน้องแป้ง

คุณย่าของน้องแป้งไม่สบายในตอนเช้าวันนั้นก่อนที่คุณพ่อน้องแป้งกำลังจะออกจากบ้านเพื่อไปร่วมงานวันพ่อแห่งชาติที่โรงเรียนน้องแป้งจนคุณพ่อต้องพาคุณย่าไปหาหมอที่โรงพยาบาล

“คุณคะ เดี่ยวคุณจะไปร่วมงานที่โรงเรียนของลูกไม่ทันนะคะ คุณรีบไปที่โรงเรียนเถอะคะ เดี่ยวฉันพาคุณย่าไปโรงพยาบาลเอง” คุณแม่ น้องแป้งบอกแก่คุณพ่อ

“ไม่เป็นไรหรอก ผมจะพาคุณย่าไปโรงพยาบาลเอง แล้วค่อยไปโรงเรียนน้องแป้ง” คุณพ่อน้องแป้งกล่าว หลังจากนั้นจึงรีบพาคุณย่าไปโรงพยาบาลหลังจากคุณพ่อพาคุณย่ามาหาหมอแล้วคุณพ่อจึงรีบไปที่โรงเรียนของน้องแป้ง

.....

ที่โรงเรียน

“น้องแป้ง ดุซิจ๊ะไครมาเอ่ย” ครูสุมาลีซึ่งเห็นคุณพ่อน้องแป้งเดินมาที่โรงประชุมจึงหันไปบอกน้องแป้ง

น้องแป้งซึ่งพอเห็นหน้าคุณพ่อก็ร้องไห้ออกมาอีกทันที แล้ววิ่งเข้าไปกอดคุณพ่อ

“คุณพ่อ ทำไมคุณพ่อเพิ่งมาคะ ตอนนี่เขามอบรางวัลคุณพ่อดีเด่นเสร็จเรียบร้อยแล้ว” น้องแป้งพูดจาดัดพ้อคุณพ่อ

“พ่อขอโทษจ๊ะน้องแป้ง อย่าร้องไห้ นะจ๊ะคนดีของพ่อ” พ่อโอบกอดน้องแป้งพร้อมกับปลอบน้องแป้ง

“ทำไมคุณพ่อถึงมาช้า คุณพ่อสัญญากับน้องแป้งแล้วว่าจะมาร่วมงานวันพ่อแห่งชาติกับน้องแป้ง พอน้องแป้งเห็นคุณพ่อของเพื่อนๆ แล้วน้องแป้งไม่เห็นคุณพ่อของตัวเอง น้องแป้งเลยคิดว่าคุณพ่อไม่รักน้องแป้ง คุณพ่อถึงไม่มา” น้องแป้งพูดทั้งที่น้ำตายังนองหน้า

คุณพ่อหยิบผ้าเช็ดหน้าขึ้นมาเช็ดน้ำตาให้น้องแป้งแล้วอธิบายถึงเหตุผลที่มาช้าให้น้องแป้งฟัง

“น้องแป้งคะ ฟังพ่อนะคะเหตุผลที่คุณพ่อมางานวันพ่อที่โรงเรียนน้องแป้งไม่ทันก็เพราะว่า เมื่อเช้านี้คุณย่าท่านไม่สบาย พ่อต้องรีบพาคุณย่าไปหาหมอที่โรงพยาบาล หลังจากที่คุณย่าปลอดภัยแล้วพ่อก็รีบมาหาน้องแป้งที่โรงเรียนนี้แหละจ๊ะ”คุณพ่อเล่าให้น้องแป้งฟัง

“คุณย่าไม่สบายเหรอกะคุณพ่อ น้องแป้งไม่รู้คะ ถ้าน้องแป้งรู้น้องแป้ง จะไม่โกรธคุณพ่อ”น้องแป้งกล่าวพลางทำหน้าเศร้า

“น้องแป้งจ๊ะ ฟังพ่อนะจ๊ะ ถ้าพ่อไม่พาคุณย่าไปหาหมอ เท่ากับว่าคุณพ่อเป็นลูกที่ไม่ดีแล้วถ้าคุณพ่อเป็นลูกที่ไม่ดี คุณพ่อจะเป็นพ่อที่ดีได้อย่างไรละ”

น้องแป้งได้ฟังอย่างนี้ถึงกับร้องไห้ออกมาแล้วกอดคุณพ่อ ลำนึกในพระคุณของคุณพ่ออย่างซาบซึ้ง จากนั้นครูสุมาลีจึงนำดอกพุทธรักษาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวันพ่อกับน้องแป้งนำไปติดที่หน้าอกคุณพ่อ

น้องแป้งนำดอกพุทธรักษาติดที่หน้าอกคุณพ่อแล้วก็ลงกราบคุณพ่อ จากนั้นจึงบอกกับคุณพ่อว่า “หนูรักพ่อคะ”

อีกหนึ่งความหมายของคำว่าพ่อ

“พ่อที่ดีย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูกๆ และหากลูกๆเป็นคนดี ครอบครัวก็จะมีแต่ความสุขความเจริญ ซึ่งส่งผลต่อประเทศชาติ บ้านเมืองให้เจริญต่อไป เพราะเป็นที่รู้กันอยู่แล้ว ครอบครัวนั้นเป็นรากฐานของสังคม หากพ่อซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ ครอบครัวก็ล่มจม ประเทศชาติบ้านเมืองก็จะล่มจมตามไปด้วย”